

384

CASINOS ARKIV

384

1764

En Nat i Poeskilder.

AD

№ 6

DAISVO

384

En Nat i Roskilde

Wanderville. Gøj
i sin Ait.

frisk bearbejdet efter Marins og Lefevres
"Poetade: un chambre a deux lits,"
af

H. C. Andersen.

Personerne.

Rummel.

Graak.

Simmur i Raeskilde.

1. Et Borelsk paa Hestgaarden, to Benge
med lange medfengende Gardinerstaaer
paa langt fjerne som mueligt. 7. 6.
med fengte Borelsk, fra den med Benge
Gardinerna liffet til Tids. 7

1. te. Scene.

J. Teateret er nogle finblinde mænd,
 man føder Laarmænd paa to, og
 Magteren indenfor yngre sit Hæd; Sagen
 viljen af dette Lyd tek under Himmelen,
 deften Livmod mere og mere fjend;
 imidlertid føder den efterfølgende dia,
 .leg: J

Grate / indenfor J

Kaa! hvor er Himmelen? hvor er
 skal ingen Himmelen! - Gaa det
 er Høvelsik. Ja, giv mig bare Lys!

Lyst

Proter ind J Tak mine Hige, vi kan
 jeg nok selv hjælpe mig. hvor er jo to
 unge! -

Sigen / indenfor!

Maar skal jeg kalde gaa dem?

Graak.

Det skal jeg nok selv gjöra! God Nat!

Tron om Gjorsten!

Sy
Sigen / indenfor!

God Nat!

Graak.

God Nat! - Jeg tager altid faldt ind gaa
en Postgaard, der forer en skispade
lige som om den allerede havde Commen
inde i Postbygningen, - ganske ubestridt!

N. O. Nat. der borte en Tonge: Linné.

si langt fra det eldgamle Linné,
Med Jordens Maar ubestridt Sy,
To saare saa stunde og fejre
Sig løfte gaa Dindem med Sj;
Sj vilken forstaa saa paa,
de syng Tonge Kroars Friid.

Från Axelilla Skanderna Lala
Skrivet i form en Avis!

Maar bara Tungen er god! - jag maan
pa den efter! Det giv jag alltid i
Smaabjör! Den Svalstilla Skanderna!
Gid at den var magat storra! - i pa
til döran! Klöglan lade jag alltid på,
i de inderfor, det er fiddor! i gaar
frimod den Tug, for Gardinerna wa
loftade tillfira! Og pa gaar man
gaar Og Sageljes klipa, man far efter
om man forer alena.

i Sagen Lyfisk!

N. 2. Mal. te voglio bene asai.

Jag tor illsa riktigt lona
En Tug qua at pa Sankt Skad;
Man er i Amerikas Skona,
Og det er den Tara vad.

6
I Tungen stjøl gaar Lilla,
den skifende endt der flev
i Jan kommer imellem de Dilla,
Hj da - jeg siger i naar! i.

Lagnerna wa magat vana! list gilda,
nuu vana! Mavrat fven antageliga!
i Skagelsk fants jag angang nu en
lignande stuvia i Tungen, en Kraa.
"jeb og en gammel stjkketage, list
nerva endna end den Amalia bringte
til Sotgofa! - Amalia! - ju! list giffar
i mig naar jag kommer til at vende
gad fanda! - juu kunda tage Livet af
at Mannaftat! - ju, Livet er jo af mig.
juu! jag stulta dog aldrig mode fanda
i Kjöbenfavn da far alaga jag bliver
der. Naar, om fva flev. juu gander
mig iltet for mit Skage stjøl og mit

7
mandige Nafin!

! Jaa far baget sine Løfter forre af Nat,
spillet og lavet Lommestørrelst til Nat,
! Jaa!

Saa Jaa! mi vil jeg kaste mig i Løjen.
Løjet vil jeg lave brødt, det kan
gaae i Høvedet, Jaa er der ingen
Lava. Jeg holder nok af at Jaa er
Løje; ! Jaa Jaa forre Løjet! Jaa er
Løje! at Løje Løje! og Jaa gule, man
ikke erre.

! Man forre Løjen for den anden
ting, for Gardinerne Jaa erre!
Jaa er Løje? Løje Løje! - jeg holder
ikke af Løje! ! Løje Løje Løje!
Et ifristent Løje! -
! man forre Løjen: Løjen, Jaa
Løje!
Jaa! Jaa bliver nok Jaa! Jaa!

87
↑
Gud er det for en Landmand.

N.º 3. Wæl. Nimmer brø.

Kjøbenhaener! Nimmer brø"
den kan faae sig og at for.
Faldende af Nær, det er ingen Kjøbenhaener!

Wæl. Ding Carl den unge est.
Ding Carl, den unge fjalt!
Fjalt med et Gøfar blaa! ---
Jaller ikke fjalt!

Wæl. Den norske Nationalsang.
Jør fertigt er mit Fødeland.
Mit fæderbrødt og alle Norge!
Alle norske!

Wæl. Dylfrovig. Jylftim.
Dylfrovig. Jylftim mærsimfflingen,
Jaller ikke Dylfrovig. Jylftimv!

N.º 4. Wæl. Fælens maatte fylet sammen.
Saa skal jeg at Wælens firda
Jørund nok for naagrin maas.

Jeg forbræder ingenfindt;
Hvad skal jeg af Gælden gøre.

J. Hager Håndbrev

Jeg vil løse Tønnen Gælden,
Jeg forstærker mig vel gaa fligt.
Lad giv mig godkald Gælden,
Lad forfrister indvrigt!

J. Hager med Gælden Hånd i Ansigt
gaa skimmel!

Giv mig en bedre Hånd?
Hå! et. et.

Lad giv mig godkald Gælden,
Lad forfrister indvrigt!

2de Sema.

Rimmel J. Hager og J.
for Høsten ind!

Graak.

Hå, lad mig fra Høsten. Dals Ende

10
Den ikke komme. Den Forladelse!
Det var den eneste Maade at faae
Den vellet gaa.

Rimmel / ligger sig ijen /
Jeg forsv!

Graak.
Forsv!

Rimmel.
Er Klokken paamange?

Graak.
Hvi den er to!

Rimmel.
Saa lad mig forsv, forsv!

Graak.
Jvad siger du? forsv du frem jeg er!

Rimmel / farer op /
Jvam er du forsv! Jeg skal far in,
gaa fange for mig, ingen Forladelse
er! Jvam er du brukt ind! Jvad vil du
rova!

Graak.

De skal ikke blive bange! jeg er jo
en stillelig skrifte. jeg ligger ferd!

Rimmel.

De gaar i færd, færd!

Graak.

Jeg betaler for for at for, og derfor
skal de lave mig for!

Rimmel.

Men Gribbenavn os! Det er jo dem,
som retter mig! for! gaar paa det
Hversti og for!

Graak.

Jeg er gaa med Hversti.

Rimmel.

Nei, det er gaa med! de kan jo for,
at jeg er tilfing.

Graak.

Man for er de Bunge, den and er

givet mig, faldt fjernt og borte, og saa for
man lagde mig forind; jeg vilde have et
roligt Moralsp. ja!

Rimmel.

Jag skal og bløden borte, for saa kom,
„nu deligenen med min Dorn fra
Fjern. Skal jeg have forst, saa maad
jeg have min. Lad mig i Ro!

Graate.

Ja lad bare mig i Ro! / hølls fine Børst af
det er en Høstgaard at tage ind i! - Ja,
jeg maad bygge mig! jeg Gaaber så at
saa faldt og ^{med} at misfåra. I King, min
Drang! / Gaaber bag Gardind, som saa lader
faldt med for sig. Rimmel foruden. / - -

Nei, det er virkelig ikke til at faldt ind
med det Menneske. Jorra! Jorra!

Rimmel / Jorra og /

Jord! Jord! Jord er det! - Kan så ikke lade

13
mig for?

Graak.

Sat er Sim, som ikke kan lade mig for!

Rimmel.

Jeg for ikke fort gaa Sim. Jeg for lig.
og et og varmt Omsigtet imod Regner.

Graak.

Men da forer!

Rimmel.

For og for jeg?

Graak.

Da forer! for-er-er!

Rimmel.

Forer jeg?!

Graak.

Sat er som et fult Forer.

Rimmel.

Sat er forer!

Graak.

Sat er sat og for.

4
I man ser Himmel og Gaas i Bjørke,
sommer med Latet saa fjoerdik, La jille sprang
i Sengen. /

Himmel.

Min vel, ja, jeg fuerbar! Det er min
Nativ. Det morer mig. Man f'kildte
Aner, at de var for ligesom min Lom,
for fine kan feller ikke lade mig fave
den ufj'rlige Fornuelse.

Gaas.

Jar de er Lom? Lu fine fine?

Himmel.

Fin er ligesom de, fine kan ikke
baale at jeg fuerbar. Fine netter mig
for vige Nat.

Gaas.

Man det for fine Grund til. Fine Lunde
lade sig f'kille ^{for} dem, for Lat.

Rummel.

Ja, god fins vilde!

Graak.

God siger de?

Rummel.

Jævn! er de gift?

Graak.

Jeg! - mi! -

Rummel.

Saa er de et lykkeligt Menneske!
de er stregbar!

Graak.

Hoi, det er jeg heller ikke.

Rummel.

Saa er de futmand. Ja, det er mi
det allerlykkeligste.

Graak.

futmand. Hoi, det er jeg heller ikke.

Rummel.

Ja nu af velene maas de da vore! enten
Kong Karl, gift eller fuberrant. det er jo sin
de kan afsluttes i sin inmyndige
tilværelse!

Graah.

Jeg skal sige dem! ja jeg skal sige dem,
lig ikke sige dem det, men de er
Kongens kammerater, og de far et godt
ansigt - jeg far været Kong Karl, jeg far
vært gift - men fuberrant er jeg ikke!
hvertimod, det er min søn, som er
fukt!

Rummel.

✓ Fukt! og de er levende!

Graah.

Jeg er ikke levende!

Rummel.

God! er de fødte? Had vore at sige

17
med Sligt mitte om Klatten. Der er
visse Ting, som --

Graak.

Min Dand bror mig for længe,
siden det og den Lov er god for
fanden, og god for mig. Det var sandt,
den er dybtalden.

N°. 5. Mal. Skidings Tjema: La Sonambula.

Sk. now gjenge imac penice.

La jag leve fra min Dand,
Danden fik en anden Dand,
jag kom og gaa Fortind Tjema,
ja, jag kom i Paradis.

Risimel.

La far grænk, la far loik,
Folk at vera sammenfink --

Graak.

Deten faly mig, og fornink
jueler jeg med mit Fortind.

Legge to.

For sin falskhet vil befrukt,
Det er fald i Løttrukt.
Ligt og For og Gløst viat,
Jubler man gaa Singler Nist!

Risemel.

Al ja! det maa vera en stor Fornølse.
Du maa fortølle mig hvorledes du
blev af med dinne Bond! Al, hvad vilte
min Dama siye til saakant noget!
Førledes bar du dem ud? det maa
du fortølle mig.

Graak!

Med Fornølse! man du skal feller
ikke bringe det videre. Jeg er for gaa
Gjennemrisen jeg gaar igjennem ud af
kandak. Jeg skal fortølle dem det gale
imorgen, men er det nok tid at se.

Rimmel.

Allerude! mi kinnu vi jo hale. Naar
jeg først angang rigtig er naagen,
jaa kan jeg ikke falde isjøn igjen.

Graak.

O, det gaar nok! de skal heller
se, faaledet til sundhed og ikke vende,
jaa faar de; men de maa ikke
se! mi vil jeg seer, derfor er jeg kom
med. f. legger sig ned igjen.

Rimmel. f. tager sit Refu.

den er kinnu faldt her. Jeg kan ikke
falde isjøn. God Nat. Naber!

Graak.

God Nat!

Rimmel.

- Naber! - de Lunde gjern forballe
mig deres fisterie, jeg var istand
til at leve meget af den. det er

jætte den Slags, som interresser mig,
for, som jeg sagde dem, jeg er gift!

Gaak.

En Konv. ing?

Rummel.

Hai! fine er 52, men saa far de, at
fine kan have lange sind. Ni bod i
Odense, jeg er Kretskammer. Min
Konv. er en K-antippe!

Gaak.

sik farer K-antippe! -

Rummel.

far, jeg udtaler det nu altid K-antippe
og det er jo talbringere, der bestemmer det.

Gaak.

de er nu saa fjernere?

Rummel. Arskude

Hai, jeg ligger i ~~Kjæbenhavn~~. Jeg skal nok
undignit personligt arrangere nogle

"unge. Sager min Lene for Jovanna,
 min det er pørv, og det begriber mig
 at Friantimmer ikke! Jim er saa
 gaffig gaa det! Hvor Jim ikke i Galog,
 saa hvor Jim aldrig. Tgaar fik jeg at
 Lene fra fenda. Jim flimmer: ja, naar
 jeg finder mig, saa kan jeg sige gaa
 bag efter. Jeg kommer imorgen med
 deligens fra Tjen, vor saa der i det
 skilte for at tage med mig og for Bog,
 "man bestill, at vi kunne strax gjore
 til Stangerup og tale med fr. Mortensen.
 For tingene vil jeg gøre!" - Det blev Jim

Graak.

Jim er chassut, kan jeg gøre!

Rummel.

Jo, Jim med for Skabit skal staa.
 Det vil gaa mig yjennum Langibavn,
 naar jeg lever Hoffornik. Jim er for

frøkt! Jui, Kløkken bra! mi søn jeg ilt
 føre, jeg bliver fæ minnter. Fortæl mig
 hvor Giftoeren fæ de faldt i færen, de
 kan jo færen føre fæen lunge de vil, og
 jeg fæal affter til Stangerup.

Graak.

Giftoeren er lang, den er meget lang!

Rummel.

Men i Sørb Klitog.

Graak.

Med den er en fæl stoman, en meget
 bedre end de stomaner der sigter!
 der hinde gjærd Møget af mig, haade
 kommitid og Dragetier, og der blev Sag
 ned til stomanen. Min Carn som
 var en fæl Fygl! de var vel fæad F₃
 syl er v. jeg fæde fæglaford med hvil,
 snalle! gunt hvilnalle! hont stam.

Rummel.

de fæer forandret stam.

Græk.

Jeg var it morkeligt ogvælt Lærn.
 Min Moder gav tit. for, "Blegu Lærn
 gliv at vœr titlig." Jeg fandt it
 umvordentligt Calant til at gjøre Sæl,
 "baate af Aris. Pajiv, - og faa af Kivis,
 "pajiv". - De fœlde it skudstemen
 ind under Brættet. Min Fader var
 en fermistig Mand, som af de Læra,
 der for faa fœtter sin Søn til Brød.
 "Kivim", for efter faa Aruleg Søn,
 "som far. Jeg fœlde it skudstemen
 "bigger.

Rummel / svor /

Græk.

Faar! de svor jo! de fœrer jo
 it. efter. fœlde! jeg fœlde it skudstemen
 "bigger!" -

Rummel!

Jeg fœrer faa minige Læri jeg lulle

hære Gimmu, for saa fjerer jeg hære.

Graak.

Jeg blev indlemmet, jeg kom til Hjøben,
 hærn - mi begynder i Lomman, men jeg
 gimer, deres kin Pointat; - det vilde
 ikke gaar med Skibbyggervik, jeg var
 tilfaldt vor ved at komme - som man
 siger - bag gaa Skæfterne; men en Gjen
 skarl var jeg! - En Morsgenstind bag jeg
 Arisari; der stod i den, at en ung dame
 af Samulsi, og med en Formid, der
 kunde sette hen i en god Lavarri, sig
 at sig en dissel-fager af at godt bliver,
 at og af en væn Karakter. Der kom
 over 300 Lillatter til fulen. - Fin var
 Sydsfæder, fulde! - Og mellem de 300
 Sigende, var jeg en fin natgte sig.
 Omag fandt fin, det kan jeg ikke
 nægte finde.

Rimmel.

Sygefølger: fulde i København, siger de!

Graak.

Jas - jeg gik inde i jorden, gjorde jorden
fra Madam Pedersen til Fri - ; ja
jeg nævngiver mig ikke!

Rimmel.

Madam Pedersen fandt sine 2 - for det
interviewet mig!

Graak.

Det var et frygteligt Frimordnummer,
at ~~indvirkning~~ Frimordnummer. Deres
A-antippe er bestemt et godt Læn
imod mine Antippe. Min jorden,
sin parade, sin var jaloux! For
dag blev sin verre. 365 dage, sin
sin verre end sin anden! For sin
sin ind af paaløb at klar? Og jeg
blev to klar! Leg det nummer.

Rummel.

Jag tynder dit!

Graak.

En dag, - det var en Søndag - da glænte
 sin fæd gængle Grindens Vord, mit,
 Mandens Vord, - sin, - hente dem! sin
 gav mig lige i Ansigtet, sin Trø
 varme Læffe sin fæd med, jeg tog
 Støtten - det var et flokkeligt Ein-
 skik. -

Rummel.

Jag fæd dit.

Graak.

- Da fik jeg en Tank. Jeg tog en fast
 Klædning af mine egne, fra det Alt,
 i vordige, lige til det Allersindsvindig,
 ofte, som dit i en Lykt, gik ind med
 Nallens Økand, lagde Kink, Hylle for
 Stille, - der var baade Tøller og Høder,

27

— man fandt det; — jeg var Søulent! —
men imidlertid spilede jeg med Anne,
„vilkommen, Skib. Pøllens var min
Kone.

Rummel

Graak! Rasmus Graak!

Graak.

Er du ved mig Kone?

Rummel

Det er du jo saa Skjæbne, det er du
saa Søllerne. Jo, det er blev fin,
det og det selv med. Vi fandt da,
Læveret. Vi var ganske uljendeligt.
Men det form det blev det selv
følgende for Læveret?

Graak.

Det er Læveret Amalia? Fin er gift
igjen?

Rummel.

Hjælpere er ombyttet med Odense,

Bølføder. Guldbrun med en. Vortelot.
 Jeg er gift med Janda.

Graak.

Joad, er de min Rens Mand!

Rummel.

Jo, vi er kunnelig nok i Familien med
 hinanden.

Graak!

J. quiber eller pit Løv og vil ikke med!
 God Morgen!

Rummel // faldt gaa Jand!

Jov vil de for?

Graak.

Jeg far glimt uagt!

Rummel

Jov?

Graak.

J. Jamborg!

Rummel.

de fligger ikke bort! de bliver for
sil fin kommer.

Graah.

Jeg far ikke noget at tale med den
Kone!

Rimmel.

Fin var den Kone for fin var min.
de far sigte Prioritat.

Graah.

Fin er den!

Rimmel.

Hai, fin er den!

Graah.

Jeg kjender Lomme: en Kone maa
ikke gaa to Mand! de er firsomt,
"besidderen, de befalder hvad de far.

Rimmel.

Det er noget Ord! de er jo ikke det,
jeg kan ikke befalte fende, jeg vil ikke

befalte fante!

Graak!

↑ Prings sin Kæmpel!
 Jæver, vil du flaaub!

Rummel

Jeg faldt mig til Lænn! og du kom,
 men ikke ind, - for troflet var jeg, Sal
 jeg sige Lænn. Prings Nøgen til sig!

Graak!

Fandt jeg Gylteler, fandt jeg kun en
 lille Sabal, da flulde flaaub med mig.

Rummel

↑ fr. Graak!

Graak!

N.C. Mel. af sin Rummel: 'Nu vil du, sig til
 Ja, du vil bringe mig! jeg tjener, brøje, - jæver.
 Lænn Lænn! bring Raaben for! nor Mand?
 jeg Gænger for mig selv! - jeg gaar fra Lille
 Land,
 jeg Lænn for anden Gang! jeg gjør for det er mere

Ja, det gjælder mig ikke! jeg har ikke
 selv med dem en venskabelig forbindelse!

Rummel

Deres vilde sigte.

Graah!

Min fælle.

Rummel

Det gaaar!

Graah!

l'écarté!

Rummel

Ja, det gjælder mig ikke! jeg har ikke
 selv med dem en venskabelig forbindelse.

Graah!

Skulle vi selv spille fælle?

Rummel.

Ja nok! "fælle" og "katter kille".

Graah!

Det gjælder mig ikke.

Rimmel.

Det spille ni ~~at~~ i Tjen.

Jaak.

Had et faar bare fanns.

Rimmel.

Wal, bare fanns.

! va fette sig!

Jaak.

Jeg blander. va bager af. Og Trampf.

Rimmel bager et kerk ind!

Blöværkrogt er Trampf.

! va spille!

N° 8. Wal. "fr Toder kasket Rimer."

Jeg spiller ind Tjener fens, han den de spille.
Si bras! - fu ti! - men Linn har de illa.

Jaak.

Blövr ni! men jeg far Linn! -

Og nok en Gang en Blövr.

Rimmel.

Jeg stak! - jeg bliver i'w.

Graak.

Jeg følte den høitid.

Rimmel

Det var godt!

Graak

Minne kan vi ikke!

Rimmel.

Jo min Fær! - Ser om du kan stille.

Graak.

Den var stem.

Lykke to.

Om af os maaske alle minde,
Om af os - Gud fri mig fra min
Gjæmde!

2, ja, ja!

2.

Rimmel.

Min fjæter!

Graak.

Wat en fjoeter gaar yaa Wandring,
Og far iggen en fjoeter til Lovandring.

Rimmel.

Wii kniber Suk!

Graak.

Se yfille!

Rimmel.

Wal! skider! skider! Gaa!

Graak.

Wen kann lille ikke?

Rimmel.

Ar! Suk kerk jeg saer!

Graak.

Lien! Drogten! Lamen! Tongen! Lofak!
Lump! og Lump! jo, jo, jeg far den groeste
Den er den!

Lagge to.

Lump! Lump! far der er Drogten, Lamen,

for tilføjte. Nu kan jeg sige Alene.

graak. } der far takk.
Rimmel. } jeg far takk.

Sagge to.

Det kan jeg kalde at 'sme Lykke!

Rimmel.

Gratuler mig!

graak.

Uuu! Joortil?

Rimmel.

Jeg far ikke takk!

graak

Ja vist far de takk.

Rimmel

Naa!

graak.

Naa!

Rimmel.

Ja jeg siger naa! far de ikke mindst!

Graak.
Jai!

Rummel.
Saa förrv jo Amalia dinn til.

Graak.
Wlig! fr du dinn? Det nar jo dinn
som tabbe i Spillet! jeg naakk,
og saa er Lovelsen gaa minn Side.
Amalia förrv dinn til.

Rummel.
Men far sig Haaber i Jovendak!
naar man, for Franzel, spiller om
en Mark, saa faaar den Mark, som
vinder!

Graak
Sak er jo noget andet! man naaar
man spiller om at blive fri for sin
Kone, saa er den fri, som vinder.
Det kan jo et Barn forstaa.

Rimmel.

Hav de ikke forstaaet mit Brev
 med en Mark? de for vinkel
 Amalia, jeg for halvt ferd.

Graak!

Wenner! de gjør mig rasende!

Rimmel.

N:o 9. Mål. Min færr med, de staaer

gaa Danmarkes Grund.

Min færr med, de staaer gaa Danmarkes
 de kjender end nok Bisk i ^{Grund,} Højs stald!

Graak!

Oh Alvor! Er jeg biler samme Grund?
 de færr, færr! med de vel min biler.
 Man færr Hofformet. - de staaer bagge!

N:o 10. Mål. Høj Sevilla!

Bagge, hv.

færr er Hofformet! ;/;

Ju, hvor bliver Jomfru Lina!
 Jillalet, der er min Lina! -
 O, det er en sød som Lina!
 Jaz er ferdig at bispinne;
 det gaar mig i Sjæl og Brag -
 Naa, hvor fin vil jeg bruge og! -

2.

Graak.
 J. grider sine Klæder og sit Cui.)
 Jaz kan blive.

Rimmel
 da skal blive

Graak
 Jaz maa ud for jz er daarliz!
 det er ganske unillbaarliz - -

Rimmel
 Takk mig fra storan fremmed!

Graak
 Hvor fennet Jv. Klædevenner!

40.
Legge to.

Hj af Hæjgen kommer frem!
Det gaar mig i Mars og Lær.

3de Sema.

de Lørrige, figen, p. p. t. u. f. o. r.

figen.

Ja kimmel! ja kimmel!

Gaah.

Det er den fine kaldes gaar!

figen

Ja kimmel!

Kimmel.

Ja min kom det.

figen.

Den er ikke med aligenes, men
der er et Lær til den.

Kimmel

Ja min kom ikke med! Det kaldes!

Gaah.

af!

Figen.

Min, fæn er ikke, men far er brok,
som de strax skal løse, sagde Gøstho.
vram!

Rummel.

Lær! / Jen bager det ind af Løren,
men holder den paledet aaben, at Graak
ikke kan fligge bort. /

4te Stans

de Lørrige, inden Figen.

Rummel.

Jen flimær! - mi fæn flimær ikke.
Det er fra fæn, som far Borg. Det fæn
vi alle!

Graak.

Los Løren Løren.

Rummel

Det er fra Odense! / pløse / "Føjterede!"
Det er mig en ting fligt at maatte mel

„Se dem det Tub Vi glædeligt far lidt.
 Ador Mand!“ - Ah, din min Skaber!

Gratk.

„Fred er det! ~~pløjer~~ i det afledte Tema
 far omflittet!“ - Giv os Lød!”

↖ N.º 11. Mal. Min Tubet - Derin har liges vil abbat.

Ligge to.

Min Tema give os Lød! og jeg, jeg er fri!
 Se end i mit for far en god Malodi!
 Jeg stand far og fejringes, jeg ved ikke frat;
 Giv give i sin Grav maer mere fals på glø!
 Jeg gratulerer, jeg kær med Gratulation.
 Som Lygtes i Luffen er fals min forjøn!
 Tralala la la etc. - Min Tema på den sidste!

Gratk.

Ah, den gode Amalia! - Fred er give Lød af.”

Stummel.

Det faar vil i Lovet.

Graak!

Sat er jeg! Jer staaer jo meget mere!
[Lefar:] Alle de unge, som staaer inde, sja
sin Termin bestaemter sig sin sin efter
"laureat lovlig Mand."

Rummel!

Sin Mand!

Graak / brøget /

su fortreffelig Dem!

Rummel!

Sat er mig!

Graak / grovante /

Sat er mydeligt!

Rummel / ligelade /

Sat er mageløst!

Graak!

Jeg flammer mig ved, at jeg kunde sige
og sandt i dette Givt!

Rummel

Ja og jeg! Sat var ikke Givt!

Græde.

Det er det! Gjen! - Gjen skal faa et
Nær i Arisjen. -

Rimmel

Gjen skal faa en Begrænselse, saa at
Det skal blive en Fornøjelse at se gaa.

Græde.

Gjen giver mig selv sin Fornøjelse!

Rimmel.

Den! De får nok ikke forstaaet Lovet,
gjen af Gæster sin Fornøjelse til sin Mand!

Græde.

Ja vist, til sin Mand, og det er jeg!

Rimmel

Nei, det er jeg!

Græde

Nei, min Mand! jeg er fandt loslige Mand!

Rimmel.

Nei! De er jo løbet fra jens for glæde

Aar siden! og far de ikke fæli Klatten
gjentag mig om at blive fri for fædi.

Graak!

Loven er for mig. Jeg er ikke i Lid og fæd
er fædi andet dogt. Lad mig ligge. det.
indse fæder der ikke: 'jeg indfæder min
Mand Wohlbrunn Rummel! men
der fæder: 'min efterlatte loslige Mand!
med Gaafjæim fæder far, og fæder bely.
der det iiterok af Ruffmann det. der er
belydning i min fælig Lomb Wittbyk!

Rummel!

Wannst!

Graak!

Lorpar vider elak! forpar der om
de kan! jeg tager en Procurator, jeg ta.
og der ta, jeg tager hi! --

Rummel!

Procurator! - tak! - Co fæder om an

Østerr, Prokuratoren her, som tog
Indtægt af de fire søn af Karl
Lamm.

↑

Græk.

Ja Paalid' gaar det!

Rummel.

Det vi vil!

Græk.

Vil! - Lad gaa!

Rummel.

Lyf saa sig vi vil til finand.

Lygg' so.

vil! det var en Nat i Aarstilla.

↑

N. 12. Mel. "Kom lieber Mai."

Lygg' so.

Jar Skaf'er til at stj'le
Man kan saa sinne for!

Lyf det ma' gjere lykka,
For liker godt at lue!

Rummel.

Man har nok, man saa piler,
Gaar skjult som en dieg.

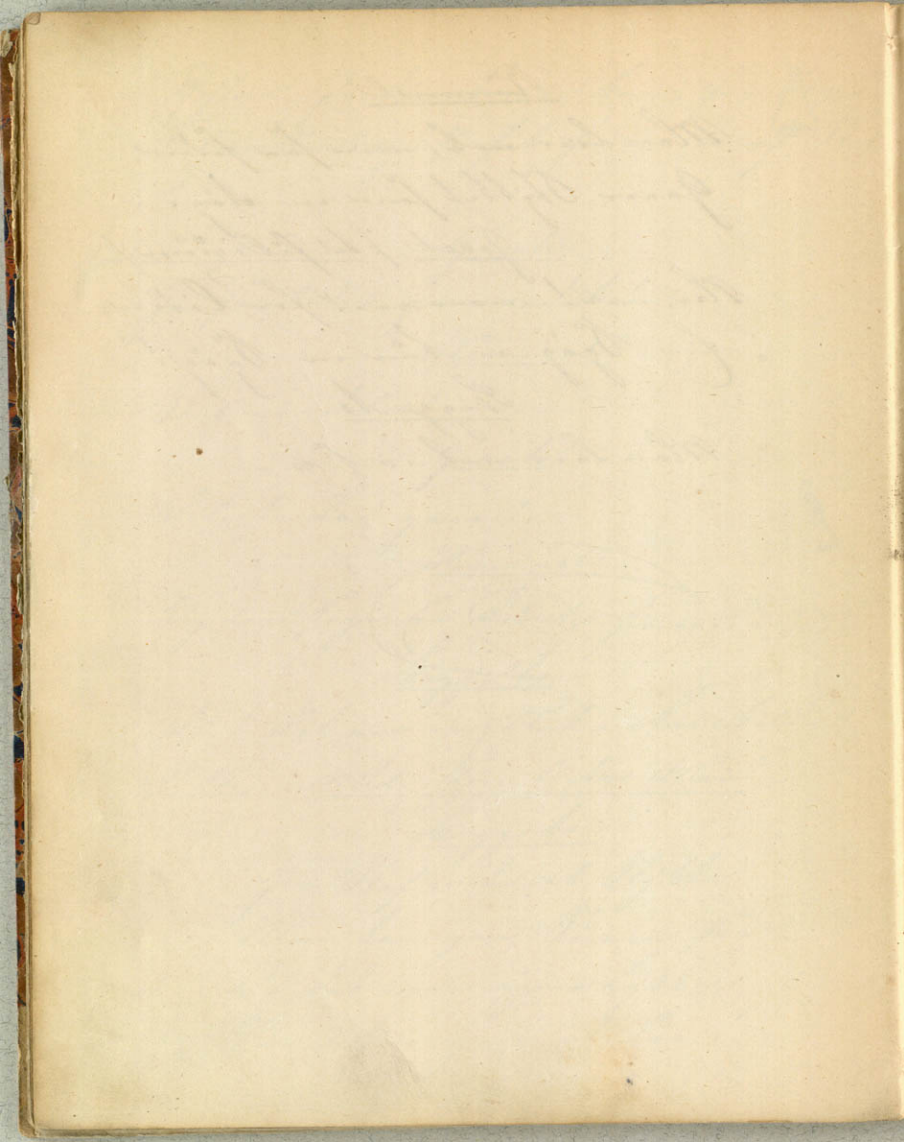
gaak f. til publ. o. o. o.

Hai, mi! man var for Liden;
"En Sjög er kin en Sjög!"

Lugge se.

Man har nok... o. f. n. -

Jön Koglas, Blottin en plöggen 2.

Du scilda jessu lille

Ku fande en fua hoi.

I mördat fadus milde

Di y fkan, longrifat voo.

Lov, friis og Ar.

